

Storia della Lingua Greca – Laurea Magistrale – 1.10.2013

Introduzione

τοῖς μὲν δούλοις ἡ ἀνάγκη νόμος,
τοῖς δὲ ἐλευθέροις ὁ νόμος ἀνάγκη
(*Mantissa proverbiorum* 3,5)

δοῦλος, δμῶς, θέραψ/θεράπων (ἐλεύθερος)

Thuc. VIII 28,4

τό τε πόλισμα Τισσαφέρνει παραδόντες καὶ τὰ ἀνδράποδα πάντα καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα, ὧν καθ' ἕκαστον στατήρα Δαρεικὸν παρ' αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν, ἔπειτα ἀνεχώρησαν ἐς τὴν Μίλητον.

Eur. IA 329s.

ΑΓ. τί δέ σε τάμᾳ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου τόδε;
ΜΕ. ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε· σὸς δὲ δοῦλος οὐκ ἔφυν.

330

Il. VI 323s.

Ἄργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶσι γυναιξίν
ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

Od. I 397s.

αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶων, οὓς μοι λήϊσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Od. IV 385-387

πωλεῖται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτής,
ἀθάνατος, Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς.

385

Il. I 320s.

ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηνῶ θεράποντε·

320

Archil. fr. 1 W.²

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίῳ ἄνακτος
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος

Ion fr. 27,1-3 W.²

χαρτέω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις·

Il. VI 448-455

ἔσσειται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλόγη Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
ἐν κονίησι πέσειεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
ὄσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεσσαν ἄγεται ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας·

450

455